

อ ำ นั ส ง ส์

ถ ว าย ข น ม ส์ ด

สมณะผู้ทรงศีลได้เป็นที่รักของเราเรามีจิตเลื่อมใสศรัทธา
เมื่อจะบริจาคข้าวและน้ำเป็นทาน ก็ได้ถวายทานอันไพบุลย์
โดยเคารพ เพราะอานุภาพแห่งบุญนั้น เราจึงมีวรรณะทิพย์ที่
งดงามเช่นนี้ ผลอันน่าปรารถนาจึงสำเร็จแก่เรา และโภคะอัน
น่าปลื้มจึงบังเกิดขึ้นแก่เรา

อานิสงส์ถวายเป็นมงคล

๓๓๕

การสั่งสมบุญบารมี ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ น้อยๆ เราต้องหมั่นสั่งสมบุญกันบ่อยๆ ทำให้สม่ำเสมอ เพื่อไม่ให้บาปอกุศลได้ช่อง หากเราไม่ชวนชวาททำบุญ ใจไม่อยู่ในบุญแล้ว กระแสแห่งบาปอกุศลก็จะเข้ามาแทนที่ จะชักนำใจของเราให้ตกอยู่ภายใต้อำนาจอาสวกิเลส การรักษาใจให้ใสให้สะอาดบริสุทธิ์ เพื่อไม่ให้กระแสบาปเฝืออาบซึมซาบปนเป็นได้ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะเมื่อใจของเราใสบริสุทธิ์ กระแสธารแห่งบุญจะบังเกิดขึ้นในใจอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นต้องสั่งสมบุญ และรักษาใจให้อยู่ในบุญควบคู่กันไป

มีวาระแห่งสุภาชิตที่ปรากฏอยู่ใน นันทนวิมาน ความว่า

“สมณะผู้ทรงศีลได้เป็นที่รักของเรา เรามีจิตเลื่อมใสศรัทธา เมื่อจะบริจาคข้าวและน้ำเป็นทาน ก็ได้ถวายทานอันไพบุลย์โดยเคารพ เพราะอานุภาพแห่งบุญนั้น เราจึงมีวรรณะทิพย์ที่งดงามเช่นนี้ ผลอันน่าปรารถนาจึงสำเร็จแก่เรา และโรคอันน่าปลื้มจึงบังเกิดขึ้นแก่เรา”

ถ้อยคำอันงดงามนี้ เป็นคาถาของเทพบุตรตนหนึ่งที่ซาบซึ้งในผลแห่งการสร้างบารมี เมื่อครั้งที่ตนเองเป็นมนุษย์ ก็เป็นอุบาสกผู้เปี่ยมด้วยความเลื่อมใสในพระรัตนตรัย เคารพนอบน้อมอยู่ตลอดเวลาไม่เคยคิดดูหมิ่นดูแคลนเลย นี่เป็นเพียง

อานิสงส์ถาวรชนมสฺส

๓๘๐

ตัวอย่างหนึ่งเท่านั้น ยังมีนักสร้างบารมีในสมัยก่อนอีกมากมาย
หลายท่าน ที่มีใจหนักแน่นและเคารพยิ่งในพระรัตนตรัย

คำว่า เคารพอย่างหนักแน่นนี้ หมายถึงว่า มีใจที่หนักแน่น
เคารพบูชาอย่างสูงสุดในพระรัตนตรัย ไม่สามารถที่จะมีอะไร
มาล้นคลอนได้ เหมือนกับหินศิลาแท่งทึบ ที่ไม่หวั่นไหวต่อแรงลม
ฉะนั้นไม่ว่าจะมีเรื่องราวอันเป็นเท็จใส่ร้ายป้ายสี มีผู้ไม่หวังดีต่อ
พระศาสนาก็ไม่หวั่นไหว มีสติรู้ตัวอยู่ตลอดเวลา ไม่ใส่ใจกับ
สิ่งไร้สาระที่เกิดขึ้น หรือแม้จะมีอุปสรรคก็ไม่ย่อท้อ

นักสร้างบารมีทั้งหลายในอดีต จึงเป็นแบบอย่างของ
การสร้างบารมีมายาวนาน เมื่อนำมาแล้วแล้วผู้ที่ได้รับฟังก็จะมี
กำลังใจเพิ่มพูน ดังเรื่องในสมัยพุทธกาลที่หลวงพ่อยากจะนำ
มาเล่าให้ฟังในครั้งนี เป็นตัวอย่างที่ควรจะจดจำแล้วนำไป
ปฏิบัติตาม เพราะเมื่อมีโอกาสสร้างบุญแล้วก็ไม่ปล่อยโอกาสดี
ให้ผ่านเลยไป

*เรื่องราวเกิดขึ้นเมื่อครั้งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับ
อยู่ที่พระเวฬุวัน กรุงราชคฤห์ ในสมัยนั้นเป็นยุคที่พระพุทธรูป
ศาสนาเจริญรุ่งเรืองมาก นับตั้งแต่พระราชาคือพระเจ้าพิมพิสาร

อานิสงส์ถวายนมสด

๓๘๑

ท่านก็เป็นพระอริยบุคคลชั้นพระโสดาบัน มีศรัทธาที่ตั้งมั่นในพระรัตนตรัย ได้บำเพ็ญบุญเป็นแบบอย่างแก่เหล่าพสกนิกรของท่าน ทำให้ข้าราชการและประชาชนพลเมือง ต่างรักในการสั่งสมบุญสร้างกุศลเหมือนกับพระองค์ จึงทำให้มหานครของพระองค์ เป็นมหานครที่อบอวลด้วยคุณงามความดี ประชาชนคนธรรมดาทั่วไป ก็ยังแสวงหาโอกาสในการสร้างบุญอยู่ตลอดเวลา

ในสมัยนั้น มีคนเลี้ยงโคชาวราชคฤห์คนหนึ่ง วันๆ หนึ่งต้องออกจากบ้านแต่เช้าเพื่อไปทำงาน อาชีพนายโคบาลสมัยก่อนนี้ จะต้องเลี้ยงดูโคให้ผู้อื่นแล้วได้รับค่าจ้างเป็นผลตอบแทน ไม่มีโคเป็นของตัวเอง วันๆ หนึ่งก็ได้แต่ก้มหน้าก้มตาเลี้ยงโคเท่านั้น มีอยู่วันหนึ่ง ออกจากบ้านล่าช้ากว่าปกติเล็กน้อย ในมือของเขาได้ถือขนมสดมาด้วย เพื่อที่จะนำไปเป็นอาหารของตนเอง โดยมีผ้าเก่าๆ ห่อเก็บไว้ นายโคบาลนี้ได้มุ่งหน้าออกไปจากสถานที่ที่จะต้องไปเลี้ยงโคตามปกติของทุกวัน

ในขณะที่นายโคบาลนั้นก้มหน้าก้มตาเดินอยู่ เป็นเวลาเดียวกับที่พระมหาโมคคัลลานะออกเดินบิณฑบาต พระเถระมองเห็นนายโคบาลก็รู้ว่า ในวันนี้นายโคบาลนี้จะตาย อายุขัยของเขาได้หมดลงในวันนี้แล้ว จึงคิดที่จะสงเคราะห์ชายผู้นี้เพื่อ

อานิสงส์ถวายขนมสด

๓๘๒

ให้ได้บุญในวินาทีสุดท้ายของชีวิต ด้วยความกรุณา พระเถระจึงเดินเข้าไปใกล้ๆ นายโคบาล นายโคบาลมีจิตเลื่อมใสในพระศาสนาเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว พอเห็นพระเถระเดินเข้ามาใกล้ก็ดีใจ จึงจัดแจงน้อมนำขนมสดที่ตระเตรียมมาเพื่อตนเองเข้าไปถวายพระเถระ

ในช่วงเวลาเดียวกันนั่นเอง ผุ่งโคที่นายโคบาลเลี้ยงนั้นเดินออกนอกเส้นทาง เข้าไปยังไร่นาของชาวบ้านแล้วก็เริ่มกัดกินข้าว นายโคบาลเหลือบไปเห็นพอดีคิดว่า เราควรที่จะไปไล่โคทั้งหลายก่อนหรือถวายทานก่อนดีหนอ เมื่อเกิดความคิดอย่างนี้ด้วยความที่เป็นผู้ที่ปรารถนาจะได้บุญก็คิดได้ว่า พวกเจ้าของข้าวจะทำอะไรกับเราก็คงเถียงเถิด หากเราไปไล่โคก็จะต้องพลาดจากการสร้างบุญกับพระเถระ ส่วนเจ้าของไร่นั้น เราสามารถที่จะชดเชยค่าเสียหายได้ แต่โอกาสที่จะสร้างบุญมาถึงแล้ว ถ้าเราไม่รีบทำก็ไม่รู้ว่าจะมีโอกาสมือเมื่อไร อย่างกระนั้นเลย เอาบุญก่อนดีกว่า

เมื่อคิดอย่างนี้แล้วก็ไม่รอช้า น้อมถวายขนมสดที่เป็นอาหารของตนเองให้กับพระเถระ พระเถระก็น้อมรับเพื่ออนุเคราะห์นายโคบาลนั้น พอถวายขนมเสร็จแล้วเท่านั้น ก็รีบวิ่งไปอย่างรวดเร็ว เพื่อที่จะห้ามโคทั้งหลายไม่ให้กินพืชพันธุ์ในไร่

อานิสงส์ถวายนมสด

๓๘๓

ด้วยความที่วิ่งไปโดยไม่ได้ระมัดระวัง จึงเหยียบงูพิษตัวหนึ่ง
ที่นอนขดอยู่ระหว่างทาง งูนั้นก็ฉกนายโคบาลโดยที่เขาเอง
ไม่ทันรู้สึกตัว เพราะมัวห่วงแต่ฝูงโค

เป็นเวลาเดียวกันกับที่พระเถระท่านนั่งลงฉันขนมสด
คนเลี้ยงโคต้อนแม่โคกลับมาเห็นพระเถระนั่งฉันอยู่ ใจก็เต็มตื่น
ด้วยมหาปีติคิดว่า วันนี้ นับเป็นบุญลาภของเราหนอ ที่ได้ถวาย
ทานกับพระเถระ นั่งปลื้มใจกับปีติที่บังเกิดขึ้น พิษงูได้แล่นไป
ทั่วร่างกาย ไม่นานเขาก็เสียชีวิตลงตรงนั้นเอง หลังจากที่ตาย
ไปแล้ว ด้วยอานุภาพบุญที่นายโคบาลผู้โชคดีได้ทำบุญก่อนตาย
ก็ได้บังเกิดบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ มีวิมานทองคำที่สวยงาม
ตระการตาใหญ่โตถึง ๑๒ โยชน์ พรั่งพร้อมด้วยมหาสมบัติทิพย์
อันโอฬาร

มีอยู่วันหนึ่ง พระมหาโมคคัลลานเถระเจ้าผู้อนุเคราะห์
นายโคบาลนั้น ได้เที่ยวจาริกไปในเทวโลกชั้นดาวดึงส์ ท่านได้
ไต่ถามถึงบุพกรรมของเหล่าเทวดาทั้งหลาย เมื่อผ่านไปเจอ
มหาวิมานทองของเทพบุตรนั้น เห็นสมบัติทิพย์แต่ละอย่างที
ละเอียดประณีตเกินกว่าสมบัติของเทวดาเหล่าอื่น เห็นเทพบุตร
มีกำไลข้อมืองดงามประณีต มีรัศมีกายรุ่งเรืองมาก วิมานก็
สว่างไสวดุจพระจันทร์วันเพ็ญจึงถามว่า “ดูก่อนเทพบุตร ท่าน

อานิสงส์ถวายขนมสด

๓๘๔

ระดับองค์ ทรงมาลัยทิพย์ มีพัทธาภรณ์สวยงาม กำไลงาม มียศ
รุ่งเรืองอยู่ในทิพย์วิมาน เหล่าเทพอัปสร ๖๔,๐๐๐ ล้วนแต่นำ
ดอกไม้มาบูชา พากันขับร้องทำความบันเทิงให้ท่านอยู่ ดูก่อน
ท่านบรรลุนิพพาน ผู้มีอานุภาพมากอย่างนี้ เมื่อตอนเป็นมนุษย์
ได้สร้างบุญใหญ่อะไรไว้”

เทพบุตรนั้น ได้เห็นพระเถระกิติใจรับมานมัสการแล้ว
กล่าวตอบพระเถระว่า “ข้าแต่พระคุณเจ้า ข้าพเจ้าคือนายโคบาล
ที่พระคุณเจ้ามาโปรดนั่นเอง ได้มีโอกาสทำบุญกับพระคุณเจ้า
ด้วยการถวายขนมสดที่ถือมาเป็นอาหารเช้า ขนมที่ข้าพเจ้า
ถวายนั้น มีเพียงน้อยนิด แต่ด้วยการอนุเคราะห์ของพระคุณเจ้า
ผู้เจริญ ทำให้ข้าพเจ้าได้สมบัติใหญ่ อานุภาพของบุญนี้ช่างน่า
อัศจรรย์เหลือเกิน ผลแห่งบุญนี้ไม่ใช่ของเล็กน้อยเลย ขอเพียง
มีจิตเลื่อมใส และมีใจคิดเอาบุญอย่างเต็มที่กับเนื่อนาบุญเท่านั้น
ผลแห่งบุญก็จะมีมากมายมหาศาล สมบัติทิพย์ที่ข้าพเจ้าได้ก็
ด้วยอานุภาพแห่งบุญนั้น” พระเถระได้ฟังอย่างนั้นก็กล่าวชื่นชม
อนุโมทนา

เราจะเห็นว่า ผลแห่งบุญนี้ไม่มีเล็กน้อยเลย มีผลที่ยิ่งใหญ่ไพศาลนำอัครรรยทีเดียว หากว่ามีจิตเลื่อมใสอย่างเต็มที่
และทำถูกเนื่อนาบุญในบรรพพระพุทธศาสนา อานิสงส์ที่ไม่มี

อานิสงส์ถวายชนมสด

๓๘๕

ประมาณก็จะบังเกิดขึ้น จะทำให้เราสมบูรณ์ด้วยสมบัติอันเลิศ
ทั้งมนุษย์สมบัติ ทิพยสมบัติ และนิพพานสมบัติ มีความสุข
ความสำเร็จในทุกที่ และในทุกๆ สถานการณ์ ขอเพียงเราเชื่อมั่น
ในบุญเท่านั้น และให้คิดทำก่อน ไม่ใช่คิดดูก่อน เหมือนอย่าง
นายโคบาลที่หลวงพ่อนำมาเล่าในครั้งนี่ เมื่อทราบอย่างนี้ดีแล้ว
ก็ให้ตั้งใจกอบโกยบุญกันให้เต็มที่

